

Til § 1, nr. 8.

Ifølge lovens § 17, stk. 1, skal der udstedes faktura for leverancer fra registrerede virksomheder. Fakturaen skal bl. a. indeholde oplysning om den afgiftspligtige værdi og afgiftsbeløbet. Faktureringspligten er ifølge § 17, stk. 7, begrænset, således at den ikke omfatter salg til private forbrugere.

For fakturaer på højst 100 kr. kan oplysning om den afgiftspligtige værdi og afgiftsbeløbet dog undlades, når det anføres på fakturaerne, at afgiften udgør $\frac{1}{9}$. Endvidere kan oplysning om modtagerens navn og adresse undlades i nævnte fakturaer. Disse lempelser blev gennemført i forbindelse med lovændringerne i december 1967 for at inddekomme et af Butikshandelens Fællesråd fremsat ønske om en lempelse af kravene til fakturaens indhold i tilfælde, hvor det drejer sig om salg til mindre beløb.

I en henvendelse til det folketingsudvalg, der behandlede lovforslaget om forhøjelse af merværdiafgiften fra 10 til 12 $\frac{1}{2}$ pct., henstillede Butikshandelens Fællesråd, at der blev foretaget en ændring af faktureringsreglerne, således at der uanset faktura-beløbets størrelse kan faktureres til priser, der indbefatter afgiften, og således at det alene anføres på fakturaerne, at afgiften udgør $\frac{1}{9}$ af fakturaens samlede beløb.

Denne henvendelse til folketingsudvalget resulterede i en opfordring fra udvalget til regeringen om at tage faktureringsspørgsmålet op til nærmere overvejelse under rimelig hensyntagen også til andre erhvervsgruppers interesser.

Butikshandelens Fællesråd har derefter på ny henstillet, at der gennemføres en ændring af faktureringsreglerne. Fællesrådet ønsker, at der indføres *valgfrihed* mellem enten at fakturere efter de hidtil gældende regler (angivelse af afgiftspligtig værdi, afgiftsbeløbet og det samlede beløb) eller at fakturere til priser indbefattet afgift, når det af fakturaen fremgår, at afgiften udgør $\frac{1}{9}$ af fakturaens totalsum. Som motivering for dette ønske har fællesrådet anført, at de gældende faktureringsregler navnlig volder vanskeligheder ved direkte fakturering fra salgsvogne, der bringer dybfrosne varer, brød m. m. ud til butikshandelen.

Det anføres endvidere, at det er lettest for detailhandlerne at kalkulere deres udsalgspriser ud fra indkøbspriser, der indbefatter afgift, idet de i så tilfælde kan nøjes med én regneoperation (lægge avance på indkøbsprisen), medens der skal foretages to regneoperationer, når købspriserne er uden afgift (først skal der lægges avance og derefter afgift til indkøbsprisen). I denne forbindelse er det nævnt, at en typisk købmandsforretning på en måned kan spare ca. 2.500 omregninger.

Grosserer-Societetets Komite har udtalt, at man ikke vil modsætte sig en lovændring, der giver virksomhederne valgfrihed med hensyn til at udstede fakturaerne inklusive eller eksklusive afgift. Komiteen vil derimod modsætte sig en bestemmelse, der gør det obligatorisk at udstede alle fakturaer inklusive afgift, da en sådan bestemmelse vil medføre mange administrative vanskeligheder for erhvervslivet, specielt hos firmaer, som afsætter varer både på hjemmemarkedet og til eksport, og som således måtte operere med to forskellige priser på varerne.

Komiteen gør i øvrigt opmærksom på, at en ordning, der til stadighed skulle gøre det muligt for detailhandleren at udregne afgiften i simple brøker af priser, der inkluderer afgift, ville betyde, at der ved eventuelle fremtidige ændringer af afgiften måtte fastsættes procentsatser, der er besværlige at arbejde med. Dette kan ikke accepteres af komiteen.

Provinshandelskammeret går ind for, at der gennemføres valgfrihed med hensyn til fakturering inklusive eller eksklusive afgift.

Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger har ligeledes udtalt sig for indførelse af valgfrihed mellem de to faktureringsmetoder.

Industriraadet har derimod advaret imod at gennemføre valgfrihed mellem de to fakturerings-systemer, idet der herved påføres leverandørvirksomhederne væsentlige administrative besværligheder.

Industriraadet mener således, at valgfriheden vil blive illusorisk, idet leverandørvirksomhederne vil komme ud for et endnu stærkere pres end hidtil fra detailhandlerne om at fakturere til priser inklusive afgift. Der er imidlertid meget få af de virksomheder, der leverer varer til detailhandlere, som kun leverer til disse. Virksomhederne vil have andre kunder, der bestemt frabeder sig, at de enkelte varelinier på fakturaen indeholder enhedspriser, der indbefatter merværdiafgiften. Dette gælder specielt kunder i udlandet, industrikunder og mange grossistikunder. I stedet for valgfrihed bliver der tale om at skulle udfærdige fakturaer efter to forskellige systemer. Merværdiafgiften bliver mere kompliceret, når kunderne også skal kategoriseres efter, hvordan de ønsker fakturaen udfærdiget. Problemerne bliver ikke mindre, når spørgsmålet om returvarer, prisafslag, rabat, bonus' o. lign. kommer ind i billedet for en virksomhed, der har sin kundekreds delt ind i to faktureringskategorier.

For så vidt angår butikshandelens oplysning om, at leverandørfakturaer med priser uden afgift gør det nødvendigt med to regneoperationer for at nå